

Zofia Lamers

Zofia Lamers jest najmłodszą córką nauczycielskiego małżeństwa Ignacego i Julii Deców. Ojciec był kierownikiem Szkoły Powszechnej w Rzeszowie i porucznikiem rezerwy.

W kwietniu 1940 r. został zamordowany w Katyniu.

Pani Zofia w 1951 r. ukończyła liceum w Rzeszowie, następnie studiowała na Politechnice Łódzkiej na Wydziale Chemii Spożywczej i na Wydziale Chemii Politechniki Gdańskiej, gdzie w 1955 r. otrzymała tytuł inżyniera technologa.

W 1955 r. trafiła do Bielska-Białej, gdzie rozpoczęła pracę jako inżynier technolog w miejscowych Zakładach Tłuszczowych. Trzy lata później przeszła do szkolnictwa, z którym była związana do emerytury. Była szczęśliwa mając stały kontakt z młodzieżą. Pracowała w bielskim Technikum Gastronomicznym oraz Technikum Energetycznym w Bielsku-Białej. Była też wychowawczynią w internacie oraz prowadziła kółko recytatorsko-teatralne.

W 1975 r. zaczęła pracę jako pedagog szkolny w IV Liceum Ogólnokształcącym im. Komisji Edukacji Narodowej. Miała tam także zajęcia z przysposobienia do życia w rodzinie oraz prowadziła fakultet pedagogiczny. Równolegle w Kurii Archidiecezjalnej w Krakowie ukończyła Studium Teologii Rodziny uzyskując podpisaną przez kard. Karola Wojtyłę misję kanoniczną uprawniającą do prowadzenia poradnictwa rodzinnego. Takim doradcą rodzinnym była m.in. w parafiach Opatrzności Bożej w Białej i św. Józefa na Złotych Łanach. W 1980 r. została magistrem pedagogiki kończąc studia w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie.

W latach 1985-1991 pracowała jako nauczyciel metodyk przedmiotu przysposobienie do życia w rodzinie w bielskim Wojewódzkim Ośrodku Metodycznym.

W styczniu 1991 r. przeszła na emeryturę, choć jeszcze przez 4 lata prowadziła fakultet pedagogiczny w IV LO im. Komisji Edukacji Narodowej.

Pracę zawodową przez długi czas łączyła z aktywnością społeczną. Od 1980 r. jest członkiem oświatowej „Solidarności”. W 1981 r. została członkiem bielskiego Klubu Inteligencji Katolickiej.

W ramach działalności w KIK w latach 1992-2020 była główną organizatorką dorocznych konkursów recytatorskich „Chrześcijańskie korzenie literatury polskiej”.

W 1989 r. była jedną z inicjatorek powstania w Bielsku-Białej oddziału Stowarzyszenia „Rodzina Katyńska”. Pełniła w nim przez wiele lat funkcję sekretarza. W tym samym czasie rozpoczęła trwającą do dziś akcję propagowania, zwłaszcza wśród młodzieży, wiedzy o Zbrodni Katyńskiej. Przeprowadziła na terenie Podbeskidzia – od Cieszyńska po Wadowice i Oświęcim, od Czechowic-Dziedzic po Żywiec – kilkaset prelekcji i wykładów w szkołach wszystkich szczebli, na wyższych uczelniach, w salkach parafialnych, domach kultury i siedzibach różnego rodzaju stowarzyszeń.

Mimo swego wieku nadal uczestniczy w takich spotkaniach, nie odrzucając żadnego zaproszenia. Powtarza, że skoro Pan Bóg dał jej dożyć takiego wieku to znaczy, że ma tu jeszcze coś do zrobienia.

Była inicjatorką wielu przedsięwzięć, które miały upamiętniać ofiary Zbrodni Katyńskiej – wystaw, konferencji, sadzenia Dębów Pamięci. Wspomaga młodzież uczestniczącą w różnego rodzaju konkursach poświęconych Pomordowanym na Nieludzkiej Ziemi.

Za swą działalność oświatową i patriotyczną została uhonorowana m.in. Medalem Stulecia Odzyskanej Niepodległości (2022), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2007), medalami Urzędu ds. Kombatanów „Pro Memoria” (2005) i „Pro Patria” (2018) oraz nominacją do diecezjalnej nagrody „Pro Consecratione Mundi” (2013).

Od lat utrzymuje kontakt z bielskim biurem Instytutu Pamięci Narodowej, korzystając z materiałów edukacyjnych i publikacji Instytutu poświęconych Zbrodni Katyńskiej – zajmując się także ich rozpowszechnianiem wśród zaprzyjaźnionych nauczycieli historii.